

IV. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, julius 24.
1870.
30. szám.

GYÜJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat, mely LUDAS
MATYI-nak van szánva.

Mind igaz ez . . .

Ugyan mi az no! mely mind igaz?
Hiszen nagy ritkaság lesz az
Mainapság már, mely egészben
Nem hazugság, hanem igaz! . . .
Vagyis mit mondok? Reform! Napló!
S Esti lapu-féle gazság . . .
Nem hazudik, — ugy dül belőle
A sok megveszett igazság!

De hát, mi lesz az a sok igaz?
Mond el mindazt öreg Bőgős!
Mond csak, majd hull a bögődbe
Lónyay piczula s pöngős!
Mi az igaz? hát az, mit tüstént
Eldörmög öreg szerszámom,
Hanem tudom, se a piculát,
Se a pöngőset nem látom! *)

Hát igaz az, hogy most Rómában
Izzadozik páter Tritytroty, —
Az is, hogy az országgyülésen
A vármegye végkép elfogy. —
Az is igaz, hogy Deák Ferenc
Azt a bolondot gondolja:
Hogy ő a 48-as törvényt
Felépiti, — nem lerontja!

Az is igaz, hogy Andrásiék
Törvénynyé olyat diktáltak:
A mit két országos lökötő
Bach s Schmerling ránk oktroyáltak;
Nem uj egy se, a mit végeztek . . .
Azért nincs benne semmi jó,
Alkotmány mezbe van bujtatva
Az a külföldi vén ringyó!

*) Dehogy nem édes öreg brugósom! csak máskor is irj ilyet! Matyi.

Az is igaz, hogy gyenge legény
Az a hires Paczolai!
Az is, hogy csak syntaxist végzett
Paksi követ Szeniczei!
De még az is ám, hogy Pulszkinak
Ormánya rövidebb nem lesz,
Meg hogy a mi Zsiga póstásunk
A ferblire sok pénzt fel tesz.

Ez mind igaz, — de legigazabb
— Bármint himezzék, hámozzák :—
Hogy az egész világot most a
Jezsuiták kormányozzák!
Bármily zászló alatt álljon is
Ez a förtelmes pogány had,
Bármilyen szürt akaszt nyakába
A mily csúf volt, olyan marad. —

Rómába? . . . ejh. ezt fel sem hozom,
Nem festek falra ördögöt,
Hisz ugy is csalhatatlanná tették
Azt az elkanlott vén dögöt!
Pater Tritytroty ellenzék-féle,
Azonban naponként hallom,
Mint köpköd le itthon mindenkit
Szülöttje a Magyar Állam.

Haynald? ez tudós derék férfi
Rómában, itthon ugy tudjuk,
Bár Kalocsán jezsovitákat
Nagyba virágozni látjuk!
Egyenesnek, nyiltnak, igaznak
Lenni, ez még nem bökkenő,
Az a virtus: tudj olyan lenni
Mint a kétszinü keszkenő!

Ámde kálomisták is vannak
Jezsuiták sorai közt,
Kik szünek, fonnak, gombolyitnak
Össze mindent, lent, kendert, szöszt,
Vigyázzátok meg csak Török Pált
Hány kutra eljár korsója . . .
— Ma patens, — holnap képviselet,
Mint a barát olvasója.

Mondták: nehány jezsuitával
Bismarck miniszter is felér,
Nem igaz, — ő nyiltan kimondá
Neki nem kell más: mint vas s vér!
Vas volt a porosz katonáknál
Kifenve elég életen, —
Vért adott neki Sadovánál
Austria bőségesen.

Napoleon jezsuitakép
Mondatja le Izabellát,
Kit már elcsaptak, hogy fiának
Adja át összedült trónját. —
Ámde Hohenzollern herczeget
Hiv királyul Hispánia . . .
Mégis igaz, hogy az a Bismark
Rettentő nagy jezsuita!

Antonelli? a szent lélekre
Hivatkozik, hogy ha baj vót,
Tudjuk az a szent lélek nem más
Mint a franczia sasszepot!
Andrási váltig bizonyitja:
Hogy őszintén nyilatkozik,
De tudjuk, hogy unoka öcscsét
A jezsuiták nevelik!

Eötvös? uralkodó eszméket
Rajzolt egy tudós könyvébe . . .
Szépen irt a népnevelésről
Hires falu jegyzőjébe!
Mégis papok kezébe hagyja
A nemzedék nevelését,
Ugy tészen mint a ki tulajdon
Torkába veri a kését!

Nohát! ez az a mely igaz mind,
Igy tudom a világ sorát,
Hát ha még majd az országházban
Megülik a megye sorát!
Akkor lesz ám csak dicső világ!
Rajner nagy örömbe lehet,
Ha a rebellis vármegyének
Nyakára Vorstandot tehet!

S Ausztria? rettentőn örül,
Veri össze a bokáját..
Hogy végre mégis valahára
Megérte öröme napját!
Háromszáz év óta nem birta
Legyürni azt sem ő, sem más,
Mit most pár hét alatt elvégez
Az a dicső majoritás!

Nagy Bőgős.

Nevezetes férfiak mondásai.

„Nyugodalom után édes a pihenés!"

Nagy László,
tolna baranyamegyei tanfelügyelő.

„Ha „Árvai A. B. Cz.-je" festékes tábla, az iró toll pemzli volna, fene tudós altanfelügyelő lennék én!"

Frank Károly,
tolna-baranyai altanfelügyelő és pictor.

Szent az egyház, szent a bucsu, szent a pápa,
Szentté tesznek engemet is nemsokára.

B. Eötvös József,
cultusminiszter és a magyarországi bucsujárók patronusa, nem különben szent canditatus.

Mégis csak fáin egy ember ez a cultusminiszter! Mint gyönki tanárnak nem tudták hasznomat venni, s midőn már magamnak kellett volna megszöknöm, kinevezett alfeltanügyelőnek.

Menybéli János,
obsitos, gyönki professor jelenleg altanfelügyelő.

Párbeszéd.

Jobboldali: Ugyan miért, hogy ép most romlott meg Andrásinak a szeme?
48-as: Azért, mert már nem nézhette azt a sok istentelenséget, a mit a vármegyéken véghez vittetek.

Nyilt levél

Fhűthisztelendü Thürük Pál khálomista phöspkök urnak.

Fhűtisztelendü ur azérth nem adtha a Szhemere-féle házat a phéczeli baloldali khürnek, merth azokh még ott boroznának és theáznának is, és akhur a Szhemere oraságh lülkhe elü jönne, engedelem kkérem, én miuta phálinka mérem abba a házba, fhűtisztelendő oram khegyességhénél fugva mégh etczer sem gyütt elő a Szhemere oraság lülkhe.

A phéczeli phálinkás zsidu.

Párhuzam.

Ha ez ember hajdanta vétkezett,
S elárult vala hazát nemzetet,
Rabolt, gyilkolt és fajtalankodott,
Nagy összeg pénzért nyert bocsánatot.

Ki egy zacskó aranyt rá szánt vala
Oly tiszta lőn mint isten angyala.
Mert tudjuk: a bünök bocsánatát
Jó sok pénzért adá Tetzel barát. —

De másként most a sor. — Légy áruló
Irtsd ki kebledből mind a mi jó, —
Légy hóhérrá avagy muszkát vezess,
S ne légy e névre „honfi" érdemes:

Nem szükség venned absolutiót,
Söt még te kapsz jó zsiros penziót
Mert tudjuk, hogy ki áruló vala
Dijt kormányunk annak bőven ada!

Kis Bögös.

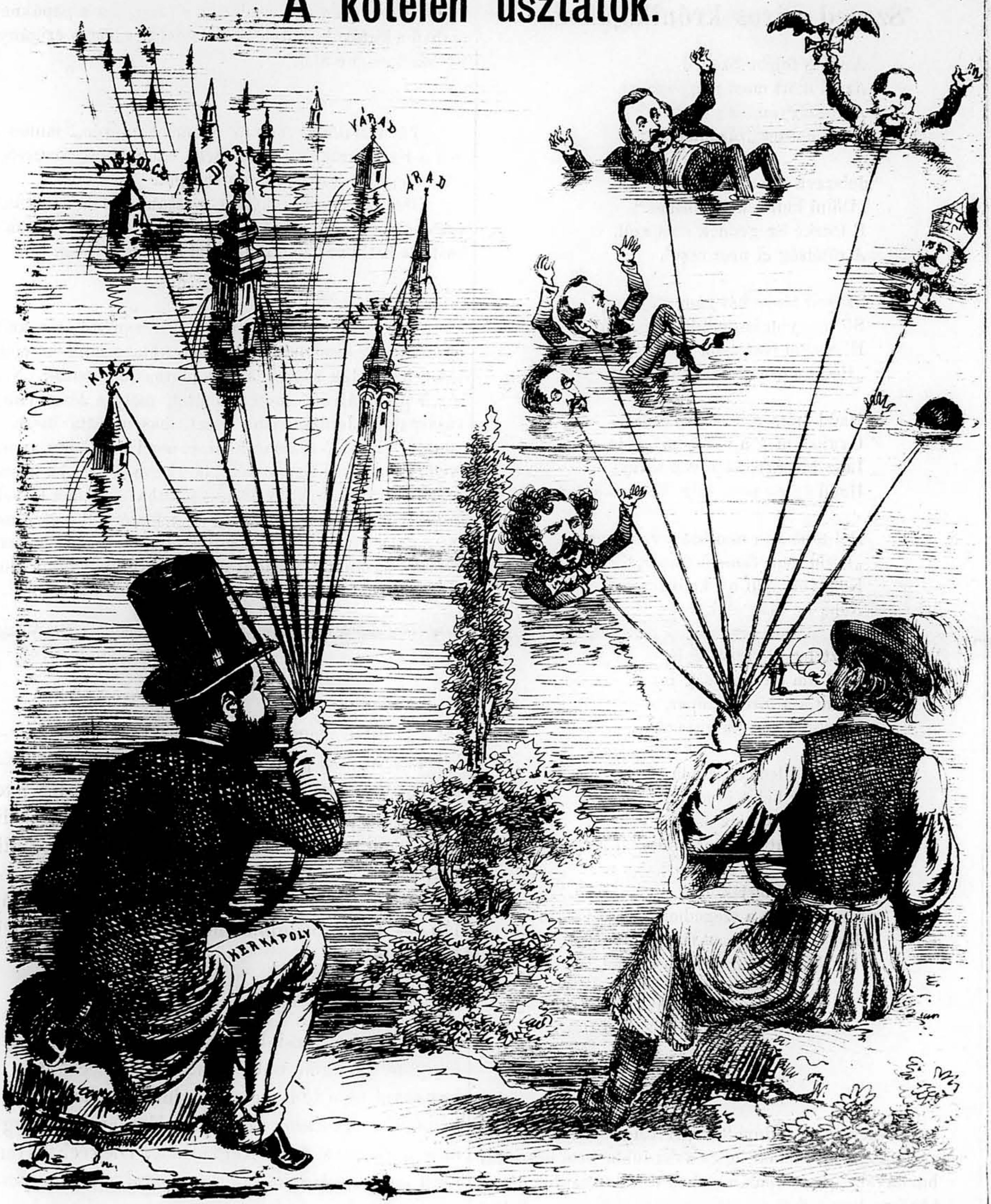
*

A két jó szomszéd.

Napoleon: Sapperblö! Ön a tyukszememre lépett.
Vilmos: Nem tudok róla semmit.
Napoleon: De ha a tyukszememre lépett, ellenfelem ön! ha pedig nem lépett rá, követelem, hogy tiltsa el azoknak, kik rá akarnak lépni.
Vilmos: Lui barátom ön bolond!
Napoleon: Hah . . . . ezennel kihivtam önt egy szál mitrailleuserre.
Vilmos: Állok elébe egy hátultöltővel.

A kötelen usztatók.

Kerkápoly: Te Matyi mit csinálsz ?
Ludas Matyi: Hát én bizony usztatom ezeket a tens urakat — a tens urtól tanultam ezt a mesterséget, mióta kötelen usztatja a városokat az önkormányzat vizében.

Szeged város krónikájához.

A világ fejébe Szeged
Azzal ütött most nagy szeget,
Ami szégyen, és gyalázat?
Hogy épittet „zárdaházat.“

Jelszava a mai kornak:
„Dőlni kell a kolostornak.“
E leczke Szegednek nem szól,
A sötétség el nem oszol.

Szeged ténye hát nem szégyen,
Sőt nagyon is renddén mégyen:
Hisz nem régi azon tette:
„Hogy a boszorkányt égette.“

Hadd épitsen most is zárdát,
Gyujtsa meg a rémes máglyát,
Lesz tán Szegeden vén leány,
Hadd égjen meg, mért boszorkány?

Hol több van mint negyven ezer
„Betüt nem ösmerő ember,“
Könnyen épül ott kolostor,
Noha az csak átok, ostor.

Tisztelet, de igazság is,
Épül ám ott a gazság is:
Mutatja a hires bünper, —
Szegeden hány a gazember.

Inkább illenék biz oda,
Kolostor helyt jó tanoda,
No de semmi bot és bitó,
Meghagyattak mint tanitó.

A tanitást birják ezek,
Csak birják a szegediek;
Bot és bitó ki nem fárad,
Lesz fa mindig, ki nem szárad.

Papírrágó.

Puffancsok.

Összevesztek a dunaföldvári czigányok, s a bőgős égre földre megesküdött, hogy soha többé nem muzsikál a bandával. A bandanak azonban nagy szüksége lévén a bőgősre, iparkodott vele, hogy megbéküljön. — Mikor már meg volt a békesség, a bőgös sehogy se tudta a lelkét megnyugtatni, mert ő — ugymond — megesküdött, mit volt mit tenni? a primás elment a paphoz, s lebeszéllé az egész sort, pater Makutyi pedig a bőgöst absolválta, bizonyosan ugy vélekedvén, hogy ha a pápáknak szabad a királyokat, ő neki is szabad egy bőgős czigányt feloldani esküje alól.

Páter Makutyi minap examenen lévén, midőn a fiuk a testek sulyjáról felelének, azon bölcs észrevételt tevé, hogy a testeknek nincs sulyjuk.

Dehogy is nincs kérem alássan — felelé egy mészáros fia — hát nagyságos uram mért küldi vissza a hust, ha két font helyett másfelet ad édes apám.

Páter Makutyi mint tudjuk, hires prédikátor, különösen remek hasonlatokkal szokott élni, mint ezt multkor a háromágu vasvellás hasonlatba emlitettük. Nem rég is prédikálván, azon szamarat, melyen Jézus virágvasárnapján Jeruzsálembe ment, hasonlitotta össze, a mostani vizhordó szamarakkal, elmondván, hogy az milyen csinos, okos ügyes volt, „t e s z e m a z t“ ha hasonlitást akartok tenni atyámfiai, mintha engemet P. pékhez hasonlitanátok, — mondá a jelenlévő P. pékre mutatva — a hivek aztán törhették fejüket, hogy a jeruzsalemihez hasonlitja-e magát páter Makutyi, vagy a mostani vizhordó szamarakhoz.

Adomák.

„Fejtse meg nekünk tisztelendőséged — igy faggaták a papi censurán a fiatal káplánt — miként történhetett az hogy a biblia szerint isten első nap teremté a világosságot s a napot pedig a negyedik nap? Mifélé világosság volt addig mig a nap meg nem volt teremtve?

„Hát kérem alássan — felelt az izzadó káplán — ugy gondolom hogy addig mindig villámlott!“

Német eklezsiába vetette a sors a németül nagyon gyengén tudó káplánt. Egy esketés alkalmával nem tudván aztán hirtelenében kitenni németül a szokásos szavakat „Fogjátok meg egymás jobb kezét.“ — Azt mondá: Die rechte Hand fogd meg. — Máskor megkeresztelvén, a helyett: „I c h t a u f e d i c h“ — stb. ezt mondá „Ich teufele dich!“

Röppentyük.

Eresztgeti Áspis.

I.

Majthényi Dezső a mameluk csapatot —
Mely hön pártolja a viril-szavazatot —
Elnevezte füles pártnak, ezért persze
Radó Kálmán a kis füles . . .
Dezső fejét majd beverte.

Máskülönben én nem csodálkoztam volna . . .
Ha Majthényi fejét be is verték volna,
Mert ez a közmondás teljesült eleget:
Ugy szólj igazat, hogy betörik a fejed.

II.

A franczia-porosz háboru kérdésben . . .
Lapjaink vagynak szép egyetértésben,
Mindenik azt tartja, hogy az, a mi megvéd . . .
Nem más mint a szoros s teljes semlegesség.

Hanem van kivétel minden szabály alul. . .
„Reform“ s „Magyar Állam“ izgatnak czudarul,
Több mint valószinü, bolond gombát ettek. . .
Azon nap, a melyen companisták lettek.

Szerkesztöi üzenetek a „Néptanitók lapjá-“ból.

X-nek. — Menjen maga szamár; — ne alkalmatlankodjék a nyakunkon.

Y nok. — Hogy hol lehet kapni olvasó könyveket? Hát mi a durrogós is tennyila tudakozodó intézet vagyunk mi, hogy nálunk szemtelenkedik.

Q-nok. — Ostobaságait nem használhatjuk.

W-nek. — Munkája nagyon hosszú. Nem kell·

Z-nek. — Munkája nagyon rövid. Nem kell.

X+y-nok. — Nagyon elkésett. Nem használhatjuk m á r.

Zr-nek. — Nagyon korán jött. Nem használhatjuk m é g.

Mr-nek. — Tudja amice! nem használhatjuk az efféle kálomistás dolgokat. — irjon ha tud közérdeküt.

Mr-nek. — Hát magának még mi fene kellene?

Zm-nek. — Tudja meg maga hogy ezt az ujságot nem azért alapitotta a mi kegyelmes ministerünk hogy a magok ostobaságaival töltsük meg!

Bizony bizony ha a cultusminister azt akarja hogy a „Néptanitók lapja“ végkép gyülölté ne legyen a tanitók előtt, — küldje el azt a Mayer Miksát egy kis időre Gerjenbe becsületet tanulni!

Ujabbkori közmondások.

Illik neki, mint Pulszkynak a vigyorgás.
Ugy alszik mint egy Rimanoczeros.
Nem is kemény Zsiga ha nem kövér.
Kormány fujja, majoritás járja.
Szent, mint báró Karthauzi József.
Csalhatatlan mint a római pápa.
Ért hozzá mint Rajner a megye rendezéshez.
Paczolait ha Bécsbe viszik is csak Paczolai marad.
Elállt a szava mint a gróf Apponyi Sándoré.
Dül belőle mint Szirmayból a beszéd.
Füles biz a, mint Radó Kálmán.

I. Telegramm.

I. Leopold ő császári felségének a más világba.

Felség! A mit Felséged a magyar megyék iránt kezdett, azt én elvégeztettem!

Gr. Beust.

II. Telegramm.

Caraffa tábornok urnak a pokol kellős közepébe.

Tábornok ur! A miért ön oly sok vért kiontott, mi vérontás nélkül elvégeztük.

Deák Ferencz.
Gr. Andrási.
Rajner Pál.

Adakozások az 1848—49-ki rokkant honvédek menházára.

Tarna Erkről: Molnár Mihály földbirtokos 5 frt.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen az 1848/9-ki rokkant honvédek menházára: 411 frt 40 kr. és két huszas.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.